

ŠOLSKA

Nova gmota svet je požrla,
v večno brezno nas je udrila.
Kot sneg, ki se brezmejno razprostira po tleh,
kot morje, ki večno je v naših očeh.
Dva tedna sta se spremenila v sto let.

Predmetnik še vedno ostal je enak,
enaka pisava, a manjka korak.
Ko zjutraj skozi okno se v naravo zazrem,
ne grem v pravo šolo, le v od šole odmeva prijem.
Dva tedna sta se spremenila v sto let, le to lahko uzrem.

Od marca do zime smo že doma,
z majhnimi odstopanji in s težkim utripom srca.
Zima, pomlad, poletje, jesen,
kot ponavljajoča se nota, ugašajoča iskra v naših očeh.
Dva tedna sta postala sto let.

In nenazadnje povedo, da sploh ni slabo,
da moramo biti hvaležni, kljub temu, da nam je hudo.
V vsakem slabem je tudi dobro, to seveda drži,
vrednoto hvaležnosti bi res morali najti vsi,
a kaj, ko dejstvo stoletnih dveh tednov nam ne ubeži.

Dva tedna sta se spremenila v sto let.
V ključnih dveh tednih se nam obrnil je svet.
Šola brez šole enaka pač ni,
nove rutine že siti smo vsi.
Vedeti moramo, da ni greh, če kdaj smo na tleh,
a tudi na daljavo moramo najti iskro v očeh.
Pa čeprav dva tedna sta postala sto let.